

Newsletter prawny: **UMOWA LEASINGU**

Na gruncie polskiego prawa istnieje wiele zakodowanych jego poszczególnymi przepisami konstrukcji, które stanowią klasyczny zespół wzajemnych zobowiązań stanowiących pewną nazwaną całość. Wśród najbardziej pospolitych znajdziemy klasyczne umowy cywilnoprawne, jak umowa kupna, umowa najmu. Znajdziemy umowy bardziej uszczegółowione, jak np. umowa o roboty budowlane, która w istocie jest odmianą umowy o dzieło. Znajdziemy dzierżawę, która jest specyficzną odmianą najmu.

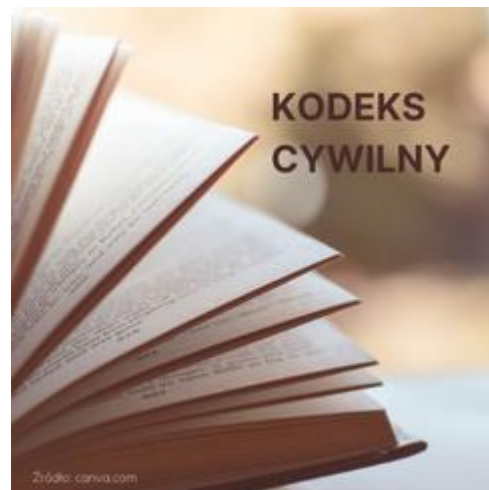
W 2000 roku do polskiego porządku prawnego wprowadzono jeszcze inną nieco bardziej złożoną konstrukcję zwaną leasingiem.

Czym jest ów leasing? Tym samym, co zostało przedstawione w powyższych przykładach, jest zespołem wzajemnych zobowiązań, na tyle powtarzalnym i na tyle użytecznym, iż doczekał się własnej nazwy.

Wcześniej także można było konstruować umowy mające zapisy regulujące wzajemne zobowiązania w ten sam sposób i obyłyby się bez powiększania kodeksu o kolejne zapisy, jednak jest wiele korzyści z tego, że ów specyficzny konstrukt prawny został dostrzeżony i wprowadzony oficjalnie do polskiego systemu prawa. Ma własną nazwę, choć jedynie poniekąd własną, ponieważ samo słowo leasing w języku angielskim oznacza najem lub dzierżawę właśnie. Dla polskiego porządku prawnego jest to jednak nowa nazwa określona w przepisach stanowiąca odmianę najmu lub dzierżawy, ale na tyle specyficzna, iż owym najmem ani dzierżawą nie będąc.

Leasing został poza innymi kategoriami prawa polskiego skodyfikowany m.in. w Kodeksie Cywilnym, począwszy od art. 7091 do art. 70918. W przywołanych artykułach rozróżniono dwie formy leasingu.

LEASING OPERACYJNY

Leasing operacyjny polega na tym, że jeden podmiot kupuje rzecz, którą chciałby używać inny podmiot i ten podmiot kupujący oddaje tę rzecz temu chętnemu do użytkowania, w dalszym ciągu pozostając jego właścicielem. Ponadto strony umawiają się, że chętny do korzystania z tej rzeczy będzie za to korzystanie płacił temu, kto ową rzecz nabył i suma tych opłat w danym okresie czasu będzie nie niższa, niż wartość nabycia danej rzeczy. **Innymi słowy, ujmując rzecz bardzo kolokwialnie, można powiedzieć, że kiedy nie stać mnie na daną rzecz, to proszę kogoś, aby ją kupił i mi wynajął, oddał w odpłatne używanie. Ale jaki to ma sens? Nie lepiej kupić coś na raty? Otóż w przypadku droższych „zabawek”, np. samochodów, statków, ale ostatnio także niektórych urządzeń biurowych ma to sens albowiem stanowi większe zabezpieczenie dla tego, kto wykłada pieniądze, gdyż ta osoba w dalszym ciągu pozostaje właścicielem tej rzeczy i w razie nie wywiązywania się przeze mnie z umowy, może mi tę rzecz po prostu odebrać, a jeżeli cała akcja utraci dla dobrego nabywcy „sponsora” sens, to nie musi czekać, a może daną rzecz sprzedać i tym samym kto inny, nowy właściciel będzie otrzymywał wynagrodzenie za udostępnienie mi owej rzeczy, a po okresie takiego udostępnienia rzeczy, jej właściciel ma dodatkowy bonus, bo choć otrzymał równowartość początkowej wartości danej rzeczy, to jeszcze pozostaje z tą rzeczą, która choć utraciła swoją pierwotną wartość na drodze amortyzacji, zapewne dalej przedstawia wartość dodaną. Te zakończenie umowy leasingu rozróżnia kolejną jego odmianę określoną w Kodeksie Cywilnym, a mianowicie leasing finansowy.**

LEASING FINANSOWY

Leasing finansowy polega ogólnie na tym samym, co leasing operacyjny, z tą istotną różnicą, że na końcu określonego w umowie czasu, użytkownik danej rzeczy bez dodatkowego świadczenia może daną rzecz nabyć na własność. Cała konstrukcja w dobie rozwiniętej gospodarki rynkowej stanowi kolejny przykład finansowania, które znacząco zmniejsza ryzyka po stronie finansującego i umożliwia korzystającemu z rzeczy, na którą z założenia go nie stać lub z innych przyczyn nie chce wydawać jednorazowo większej kwoty. Do tego dochodzą pewne znaczące profity podatkowe, ale to już historia na inną okazję.

Potrzebujesz porady prawnej?

Potrzebujesz pomocy prawnej? Skorzystaj z darmowych porad w punktach na terenie całej Polski!

Z nieodpłatnej pomocy prawnej oraz nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego skorzystać może:

- każda osoba fizyczna, która potwierdzi stosownym, pisemnym oświadczeniem, że nie jest w stanie ponieść kosztów odpłatnej pomocy prawnej (do pobrania i podpisania w punkcie),
- osoby prowadzące jednoosobową działalność gospodarczą, niezatrudniające innych osób w ciągu ostatniego roku, co należy potwierdzić dodatkowym oświadczeniem.

Każda osoba, która chce skorzystać z porady, powinna wcześniej umówić się na wybrany dzień i godzinę wizyty w konkretnym punkcie.

Rejestracji można dokonać:

- telefonicznie pod numerem wskazanym na stronie internetowej starostwa lub urzędu miasta na prawach powiatu,
- on-line: za pośrednictwem strony www.zapisy-np.ms.gov.pl

Podczas rejestracji nie trzeba podawać żadnych swoich danych osobowych, ani informować o sprawie, w której potrzebujemy pomocy lub konsultacji.

